

SPOLEČNÝ ZPRAVODAJ ŽĎÁRSKÝCH FARNOSTÍ

VELIKONOCE 2019

Již 2 116 dní jdu pěšky světem po stopách prvních lidí, tak jak se v době kamenné rozptýlili z Afriky do celého světa. Začal jsem v Etiopii a chtěl bych skončit v Patagonii.

Každých sto vzdušných mil se zastavím a čekám, dokud se nesetkám s prvním procházejícím člověkem. Potom každému položím tři stejné otázky:

Kdo jste?

Odkud jdete?

Kam jdete?

Většina odpovědí je stručně faktická. Obvykle jdou z domova, řeknou to s mírným pokrčením ramen. Míří na své pole nebo do školy. Naučil jsem se mít rád tyhle nezajímavé odpovědi. Většina života se odehrává hyperlokálně, jen občas se do něj prolomí trocha metafyziky.

Šedesátiletý tesař Bábu Lal Šarma mi před 500 mílemi ve střední Indii řekl: “Jak stárnu, mají všechny mé cesty už jen jediný směr: k Bohu.”

Paul Salopek

Požehnané Velikonoce!

Všimáme si asi všichni, že svět, ve kterém žijeme, je poslední dobou naplněn neustálým bojem. Není myšleno jen tím fyzickým, ale také tím druhým. Bojem na všech frontách: duševním, duchovním, vztahovým, mezilidským. Neustále proti něčemu vystupujeme, zaujímáme stanoviska, bouříme se, chceme napravovat, měnit, přetvářet. Na tom samo o sobě není nic špatného, pokud to nepřekročí únosnou hranici. A ta je dávno překročena. Jakou to má souvislost s Velikonocemi?

Má a velkou. Velikonoce jsou o přijetí a odevzdávání, Velikonoce jsou o oběti. Slova, která pomalu mizí a málo jim rozumíme. Mnoho lidí vnímá kříž jako symbol utrpení, ale on takový není. Kříž, na kterém zemřel Ježíš Kristus, a poté byl vzkříšen v duchovním těle, je o něčem jiném. Jak kříž vypadá? Jako spojená horizontála a vertikála. Jako spojení nebe a země, které se uprostřed protíná. Uprostřed, kde visel Kristus na kříži je centrum – srdce, nejen to fyzické, ale i duchovní.

Říká nám to, že máme v životě hledat rovnováhu mezi nebem a zemí, mezi materiálním a duchovním. Stále vyrovnávat. Stále se snažit dostat se do středu, kde je naše srdce. A umět odevzdávat a přijímat v rovnováze. Umět se pověsit na kříž, když je to třeba. Neumíme to. Bolest nechceme přijmout. Když nám odejde životní partner, když se nám nedaří v práci, ve vztazích, jdeme si dnes pro antidepresiva nebo člověk sáhne po alkoholu, protože to přece musíme nějak vydržet. Od té doby, co člověk postavil sám sebe na piedestal a přestal počítat s Bohem, stal se pro něj kříž prázdným symbolem, kterému nerozumí. Velikonoce připomínají naléhavě a znovu smysl oběti, odevzdání a přijetí.

Proměňuje nás to a dává našemu životu hluboký smysl. Pokud přijmeme vše, co se děje, přestaneme bojovat – s okolím, s lidmi kolem sebe, se sebou a možná i s Bohem, pak se naučíme vidět v každé situaci života poučení, pochopení a najdeme pokoj a radost. Velikonoční příběh křížem nekončí, ale naopak začíná. Otevírá se hrob a začíná nový život. Přibude více světla, více poznání, radosti a hlavně více lásky. Přejeme nám všem, aby nás velikonoční čas neminul, ale aby námi prošel a my jím.

**Váš P. Blažej Hejtmánek
P. Vladimír Záleský**

VELIKONOČNÍ PROGRAM

VE FARNOSTI ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – I PŘI KOSTELE SVATÉHO PROKOPA

Velikonoční svátost smíření:

Pondělí 15. dubna od 9:00 do 12:00 a od 14:00 do 19:00 (cizí zpovědníci)

Úterý 16. dubna od 9:00 do 11:00

Zelený čtvrtek – 18. dubna, památka Večeře Páně:

18:00 mše svatá, do 22:00 tichá adorace

Velký pátek – 19. dubna, památka Umučení Páně (den přísného postu):

8:00 ranní chvály, po nich adorace do 22:00 (kaple sv. Barbory)

10:00 křížová cesta pro děti, 14:00 křížová cesta pro dospělé,

15:00 velkopáteční obřady (kostel sv. Prokopa)

Bílá sobota – 20. dubna:

8:00 ranní chvály, adorace do 20:00 (kaple sv. Barbory)

Velikonoční vigilie: 20:00 mše svatá

Neděle – 21. dubna, Slavnost Zmrtvýchvstání Páně:

7:30, 10:30 (chrámový sbor) a 18:00 mše svaté s žehnáním pokrmů

Pondělí velikonoční – 22. dubna: 7:30 a 10:30 mše svaté

VE FARNOSTI ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – II PŘI BAZILICE NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Zelený čtvrtek – 18. dubna, památka Večeře Páně:

17:00 mše svatá, do 22:00 adorace

Velký pátek – 19. dubna, památka Umučení Páně (den přísného postu):

Kostel bude otevřen od 13:00 do 22:00 k adoraci

16:00 křížová cesta, 17:00 velkopáteční obřady, zpívá FONS

Bílá sobota – 20. dubna:

9:00 Ranní chvály a obřad Effatha, potom adorace do 12:00

Velikonoční vigilie: 21:00 mše sv. (s udělováním křtu a biřmování)

Neděle – 21. dubna, Slavnost Zmrtvýchvstání Páně:

9:00 mše svatá a žehnání pokrmů (zpívá FONS)

14:00 až 16:00 bude otevřena bazilika i Zelená hora k modlitbě

Pondělí velikonoční – 22. dubna: 9:00 mše svatá

K PROŽÍVÁNÍ VELIKONOČNÍHO TRIDUA

Vrchol a střed liturgie je slavnost nazvaná **velikonoční triduum** (trídení). Je to slavnost tří velikonočních dnů, ve kterých si připomínáme utrpení, smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Možná je to pro někoho překvapující, ale Zelený čtvrtek a Velký pátek nejsou přípravou na Velikonoce, ale součástí jediného největšího, nejdůležitějšího a také nejstaršího svátku křesťanů – Velikonoc, které byly slaveny již v 1. století. Velikonoce jsou totiž klíčovým okamžikem vztahu Boha k člověku a zároveň klíčovým okamžikem lidstva ve vztahu k Bohu. Velikonoční triduum začíná na Zelený čtvrtek večer a trvá do nedělního (Božíhodového) večera. Vy, dříve narození, si pamatujete, jak se za vašeho mládí vše soustřeďovalo na Ježíšovu smrt a potom v neděli (někde už v sobotu v ranních nebo časných odpoledních hodinách) se připomnělo jeho vzkříšení. Dnes je zdůrazněn celek – bez smrti není možné zmrtvýchvstání. Utrpení a smrt jsou bránou Kristova vítězství.

Zelený čtvrtek je dnem, kdy si připomínáme ustanovení eucharistie a služebného kněžství. Dopoledne se slaví v každé diecézi spolu s biskupem v katedrálním chrámu mše sv. se svěcením olejů (tzv. missa chrismatis), kdy je posvěceno křížmo, olej katechumenů a olej nemocných. Tyto oleje jsou pak počínaje Velikonočním třídením používány po celý rok až do dalších Velikonoc při udělování svátostí křtu, biřmování, kněžského a biskupského svěcení a pomazání nemocných. Stává se tak zjevným, jak spása, předávaná svátostnými znameními, plyne právě z Kristova velikonočního tajemství. Jsme totiž vykoupeni Jeho smrtí a vzkříšením a čerpáme z téhož spásonosného zdroje prostřednictvím svátostí. Během této mše svaté se koná také obnova kněžských slibů. Každý kněz obnovuje závazky, které přijal v den svěcení, aby byl zasvěcen Kristu. Doprovázejme své kněze modlitbou.

Večer na Zelený čtvrtek slavíme mši na **památku Večeře Páně**, na níž Ježíš ustanovil eucharistii, a naplnil tak hebrejský velikonoční ritus. Liturgická barva obou mši sv. je bílá. Každá židovská rodina se podle tradice shromažďuje na svátek Paschy u stolu, aby společně pojedla pečeného beránka a připomíná si vysvobození Izraelitů z egyptského otroctví. Ježíš, pravý Velikonoční Beránek, vědom si své nadcházející smrti, nabídl ve večeřadle sebe samého za naši spásu; pronesl požehnání nad chlebem a vínem, předjímá oběť kříže a zjevuje úmysl

zvěčnit svou přítomnost mezi učedníky: pod způsobou chleba a vína se reálně zpřítomňuje obětovaným tělem a prolitou krví. Apoštolové byli během Poslední Večeře ustanoveni služebníky této svátosti spásy; Ježíš jim umývá nohy a nabádá je, aby se vzájemně milovali, jako je miloval On tím, že za ně položil život. Opakováním tohoto gesta v liturgii jsme také my povoláni skutečně svědčit o lásce našeho Vykupitele. Ke Gloria (zpěv Sláva na výsostech Bohu) zvoní zvony. Poté se až do vigilie Bílé soboty odmlčí, stejně jako varhany.

Po závěrečné modlitbě je přenesena eucharistie do svatostánku například v boční lodi kostela, do tzv. Getsemanské zahrady, kde je ji možné společně i soukromě adorovat. Z hlavního oltáře jsou odstraněna všechna plátna na znamení Ježíšovy opuštěnosti. Jak podávají evangelia, Ježíš zakusil obrovskou úzkost a takové utrpení, že mu vyvstal na těle krvavý pot. V této okolnosti vystupuje jeden prvek, který je velmi důležitý pro celou církev. Ježíš říká svým učedníkům: zůstaňte zde a bděte. Tato výzva k bdělosti přichází ve chvíli úzkosti a hrozby, kdy se má objevit zrádce, ale týká se celých dějin církve. Je to neustálé poselství pro každou dobu, protože ospalost učedníků byla problémem nejen oné chvíle, nýbrž je problémem celých dějin. Otázka zní, v čem spočívá tato ospalost a v čem by měla spočívat bdělost, ke které nás Pán nabádá. Řekl bych, že tato ospalost učedníků v průběhu dějin představuje jakousi nepozornost duše k moci zla, necitlivost vůči veškerému zlu světa. Nechceme se těmito věcmi nechat příliš zneklidňovat, chceme na ně zapomenout: Myslíme si, že to snad nebude tak vážné, a zapomínáme.

A není to jen nevnímavost vůči zlu, kdy bychom měli bdít nad dobrem a bojovat o sílu dobra. Je to nevnímavost vůči Bohu. To je naše pravá ospalost. Tato necitlivost vůči přítomnosti Boha nás činí necitlivými také ve vztahu ke zlu. Nevnímáme Boha – zneklidňovalo by nás to – a nevnímáme tak, přirozeně, ani sílu zla a zůstáváme na cestě svojí pohodlnosti. **Noční adorace Zeleného čtvrtku**, bdění s Pánem by mělo být momentem rozjímání nad ospalostí učedníků, apoštolů, nás, kteří nevidíme, nechceme vidět sílu zla, a nechceme přistoupit na jeho utrpení za dobro, za přítomnost Boha ve světě z lásky k bližnímu a k Bohu. Zde je dobré připomenout jednu pro nás překvapující skutečnost. Podle židovských a antických představ začíná den západem slunce předcházejícího večera. Takže tato čtvrtční mše patří k triduu, tedy pátku, sobotě a neděli. Předjímá Ježíšovu vydanost na kříži.

Velký pátek – připomínáme si Ježíšovu smrt na kříži. Jde o den přísného postu. Pro liturgii však není – jak by mnozí předpokládali – dnem smutku a pláče, ale dnem zamyšlení nad tajemstvím Ježíšova života a smrti na kříži. Na Velký pátek se neslaví mše, ale liturgická památka, která začíná bohoslužbou slova. Jejím středem jsou pašije podle svatého Jana, kde už kříž (na rozdíl od ostatních evangelistů) není totální prohrou, ale stává se vítězným znamením vykoupení. Pašije jsou především zprávou o postoji Ježíše Krista, o jeho lásce k Otci i ke každému z nás. Po přímluvách potom následuje pro mnohé velmi působivá druhá část – obřad uctívání kříže, a třetí část – přijímání eucharistie. Liturgická barva je červená.

Bílá sobota je dnem bez liturgie. Je to den Kristova spočinutí v hrobě. Církev prodlévá u jeho hrobu a rozjímá nad jeho utrpením a smrtí. Je velmi dobré a plodné najít si chvíli, ve které na sebe nechám působit tyto události v tichu kostela. Liturgie třetího dne, které se říká slavnost Zmrtvýchvstání Páně, začíná vigilií, tedy bděním. Slaví se v sobotu, nejdříve však po západu Slunce, nebo – jak se už tu a tam objevuje – v neděli dvě hodiny před svítáním. Je to, jak říká sv. Augustin, „matka všech vigilií“ (vigilie znamená bdění, myšleno modlitební). Jeho součástí je slavnost světla – lucernarium (požehnání ohně a paškálu, tj. velikonoční svíce, a chvalozpěv Exsultet), bohoslužba slova (kde zaznívá sedm úryvků ze Starého zákona a dva úryvky z Nového zákona), křestní bohoslužba (kde se udělují křty dospělých, a obnovujeme křestní vyznání) a slavení eucharistie.

Celé triduum je vlastně jedna bohoslužba, začínající znamením kříže na Zelený čtvrtek a končící žehnáním při propuštění v neděli Zmrtvýchvstání. Je to jedinečná liturgie, která otevírá oči a srdce pochopení velké lásky, po které všichni toužíme a hladovíme. Opravdová láska je ale bytostně spjata s věrností, vytrvalostí a především s bolestí. Velká láska dává všanc sebe, svůj život. Po velké lásce, která takto dává sebe, v hloubi srdce toužíme. Máme z ní však také strach – a ten k lásce nepatří. Velikonoční triduum nám má pomoci zbavit se všech strachů a závislostí, které ochromují náš život a brání jeho plnému rozvinutí. Tyto tři dny před nás rozprostírají obraz tajemné lásky, oběti života a zároveň slavného vítězství Boha v Ježíši Kristu, ke kterému máme být připojeni a které se má stát skrze křest i naším vítězstvím.

P. Blažej Hejtmánek, foto Jiří Přichystal

Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu. Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít. Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje."

(Římanům 6,6-9)

PROGRAM AKCÍ OBOU FARNOSTÍ NA JARO A LÉTO

ŽĎÁR I *Denně od 8:00 do 18:00 hodin, kostel sv. Prokopa*

Otevřený kostel

Každý den naleznete otevřený kostel kzastavení a modlitbě uprostřed shonu všedního dne. Děkujeme všem průvodcům, kteří se podílejí na hlídání kostela.

ŽĎÁR II *16. každého měsíce 20:00-22:00, kostel sv. J. Nepomuckého*

Nikodémova noc na Zelené hoře

Nikodémova noc probíhá na Zelené hoře celoročně, každého 16. dne v měsíci. Adorace probíhá v tichu, ve tmě a za přítomnosti kněze, se kterým je možné se setkat k přijetí svátosti smíření nebo k osobnímu rozhovoru.

„A tak vás vybízím k modlitbám a podle možností i k postům za Nikodémy dnešních dnů a stejně tak i za ty, kteří pro ně budou na místě Ježíše Nazaretského,“ připomíná otec biskup Vojtěch Cikrle.

Další potřebné informace naleznete na www.nikodemovanoc.cz.

ŽĎÁR I *Každou druhou sobotu v měsíci v 19:30*

Večery chval

Každou druhou sobotu v měsíci v 19:30 hodin chválíme Pána. Místo setkání a modlitby provázené duchovním slovem kněze, s možností svátosti smíření. Další informace na www.vecerychval.cz.

- 13. dubna 2019 v 19.30 hod. v kostele svatého Prokopa
- 18. května 2019 v 19.30 hod. na Zelené hoře
- 8. června 2019 v 19.30 hod. v kostele sv. Prokopa

Těšíme se na vás:)

ŽĎÁR I *Každou středu od 16:00, Hvězdička*

Katecheze Dobrého pastýře

Ve školním roce 2018–19 každou středu v 16:00 hodin v prostorách dětské skupiny Hvězdička (Orlovna, Libická 1, Žďár nad Sázavou) pořádáme pro předškolní děti Katecheze dobrého pastýře. Není třeba se dopředu přihlašovat, stačí zkrátka přijít.

ŽĎÁRI *Sobota 27. dubna v 18:00 hodin, kostel svatého Prokopa*
Svátost nemocných

V sobotu 27. dubna bude při mši svaté v 18:00 hodin udělována v kostele svatého Prokopa svátost nemocných. Od 16:30 můžete využít příležitost k svátosti smíření.

ŽĎÁRI *Sobota 27. dubna v 19:30 hodin, kostel svatého Prokopa*
Koncert duchovní hudby

V sobotu 27. dubna se po mši svaté uskuteční od 19:30 hodin v kostele svatého Prokopa koncert duchovní hudby. Vystoupí na něm Barbora Mičková – soprán, Michaela Štefáčková – mezzosoprán, Hana Loubková – klavír a jako host: František Dvořák – varhany.

ŽĎÁRI *Středa 1. a 8. května od 9:00 do 19:00, fara u sv. Prokopa*
Den plný zábavy a her

Všechny děti od 1. třídy zveme na faru, kde prožijeme společně den plný her a zábavy. První den se uskuteční ve středu 1. května a druhý 8. května vždy od 9:00 do 19:00 hodin. Je možné přijít v oba dny. Dětem stačí sportovní oblečení na ven, případně na faru. Jídlo je zajištěné. Budeme vděční, když osobně či telefonicky děti přihlásíte. Těšíme se na společné chvíle.

ŽĎÁRI II *8. května, 16. května, 18.–19. května, kostel sv. J. Nepomuckého*
Svatojánská pouť na Zelené hoře
Úterý 8. května

Lidová krojová pouť ke svatému Janu Nepomuckému na Zelenou horu

Krojová pouť se uskuteční v den státního svátku 8. května 2019 s následujícím programem:

- 9:00 – 10:00 shromáždění účastníků v areálu kláštera
- 10:00 přivítání v bazilice Nanebevzetí Panny Marie
- 10:30 procesí z baziliky do poutního kostela na Zelené hoře
- 11:00 poutní mše svatá, hlavní celebrant P. Miroslav Herold, SJ
- 12:00 – 15:00 folklorní program v areálu Zelené hory.

Po hudební stránce zajistí doprovod poutní slavnosti Zelenohorští muzikanti a Horácká muzika.

Čtvrtek 16. května

17:00 poutní mše svatá v den svátku sv. Jana Nepomuckého s pomocným biskupem brněnským a generálním vikářem Mons. Pavlem Konzbulem

20:00-22:00 Nikodémova noc

Sobota 18. května

11:00 poutní mše svatá, slouží P. Petr Vrbacký, spirituál Teologického konviktu v Olomouci

17:00 poutní mše svatá, zpívá Chrámový sbor od sv. Prokopa, slouží P. Karel Janů, farář ve Slavonicích

19:30 Večer chval

Neděle 19. května

6:00 mše svatá – slouží P. Vladimír Záleský

7:30 mše svatá – slouží P. Miloš Kabrda

9:00 mše svatá – slouží P. Jiří Kaňa, farář v Blansku, zpívá schola

10:30 mše svatá – slouží P. Jiří Kaňa, zpívá FONS

14:30 mše svatá s májovou pobožností – slouží P. Pavel Lacina

ŽĎÁR I *Neděle 5. května v 10:00, kostel svatého Prokopa*

ŽĎÁR II *Neděle 26. května v 9:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie*

První svaté přijímání

Prosíme vás o modlitbu za naše děti a jejich rodiny.

ŽĎÁR II *Sobota 8. června ve 20:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie*

Svatodušní vigilie

Večerní liturgií se připravíme na slavnost Seslání Ducha svatého, v případě dobrého počasí na rajském dvoře.

„Bez Ducha svatého by bylo křesťanství jen hřbitovem. S Duchem svatým křesťanská víra člověka uschopňuje plnohodnotně žít i ve všech protivenstvích.“

BRNO 22. června v 9:00 hod., katedrála sv. Petra a Pavla v Brně

Kněžské a jáhenské svěcení brněnské diecéze

Dá-li Pán Bůh, vysvěcen bude také náš jáhen Štěpán Trčka. Letošní slavnost Božího Těla pro nás bude tedy spojena s jeho primiční mší svatou. V jeho domácí farnosti ve Slavonicích je poutní kostel Těla a Krve Páně, kde v neděli 23. června ve 14:30 hodin poprvé přistoupí k oltáři, aby přinesl Nejsvětější oběť. Je to právě den, kdy se na tomto místě slaví hlavní pout'

Po primiční mši svaté se připojíme k eucharistickému průvodu do farního kostela ve Slavonicích. K této mimořádné události nás zve jak budoucí primiciant, tak místní pan farář P. Karel Janů.

Autobusy ze Žďáru nad Sázavou budou odjíždět ve 12:00 hodin. Cestou zpět se zastavíme na mariánském poutním místě Montserrat a pomodlíme se večerní chvály u pramene řeky Dyje u Třešti.

Děkovná mše svatá v bazilice Nanebevzetí Panny Marie se bude konat v pátek 28. června v 17:00 hodin v den slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

ŽĎÁRI *Neděle 23. června v 9:00 a 18:00 hodin, kostel sv. Prokopa*

Slavnost Těla a Krve Páně

V neděli 23. června budeme slavit slavnost Těla a Krve Páně. Mše svaté budou v 9:00 a 18:00 hodin. Mše svatá v 7:30 nebude. Po mši svaté v 9:00 hodin bude následovat eucharistický průvod městem k oltářům, který společně zakončíme opět v kostele zpěvem Te Deum a svátostným požehnáním. Při této slavnosti lze získat i plnomocné odpustky za obvyklých podmínek.

ŽDÁRI Pátek 28. až neděle 30. července, fara u svatého Prokopa

Prázdninové Dny pro děti

Během minulých prázdnin probíhaly na faře Dny pro děti. Pro velký zájem chceme i letos v této akci pokračovat. Jedná se většinou o tři dny v týdnu i s přespaním na faře. Jsou to dny, kdy děti mají možnost být spolu a seznamovat se s novými kamarády. S dětmi hrajeme hry, zažíváme mnoho dobrodružství, chodíme do přírody, účastníme se mše svaté.

Přesné termíny prázdninových Dnů pro děti budou včas v ohláškách i na internetu. Zveme děti na první prázdninový víkend (od 28. do 30. června 2019). 28. června při mši svaté poděkujeme za uplynulý školní rok, po ní budeme na farní zahradě opékat buřty. Lístičky s informacemi budou k dispozici ve zvědní kapli kostela.

ŽDÁRI Neděle 7. července, kostel svatého Prokopa

Farní pouť svatého Prokopa

Pořad bohoslužeb bude obvyklý nedělní. Ve 14:00 hodin bude svátostné požehnání a po něm vás srdečně zveme k posezení na farní zahradě.

ŽDÁRI 14. – 27. července, Vyhlídka v Moravském Krasu

Pojed' s námi na tábor! (Kolpingova rodina Žďár nad Sázavou)

Tábor pro děti do 15 let, o které se budou starat zkušení vedoucí s kvalifikací MŠMT. Celotáborová hra bude doplněna množstvím her, soutěží, sportováním a výlety. Rekreační oblast Vyhlídka skýtá ideální podmínky (nedaleký les a rybník a několik okolních hřišť) pro prázdninovou rekreaci. Náplň tábora se nese v křesťanském duchu s cílem přiblížit dětem život z víry. Informace získáte na e-mailu kolping@kolping.cz.

ŽDÁRI II 17. – 25. července, Bulharsko

21. diecézní expedice mládeže: Stará Planina

Srdečně zveme mládež od 16 let na tradiční diecézní expedici. Naše putování Evropou pokračuje: je to velký dar poznávat nová místa, historii i duchovní tradice různých národů, a také poznávat nové přátele

a tím i sebe sama. To všechno si slibujeme od letošní expedice na Starou Planinu v Bulharsku.

Asi jste postřehli, že se nezměnil termín, ale částečně program. Kosovo a Srbsko si vyměňují území a situace v regionu není v tuto chvíli pro naši návštěvu nejvhodnější. Získáme tím den navíc, který využijeme při návštěvě pohoří Stará Planina, které sice není nejvyšší v Bulharsku, zato je velmi malebné, bohaté na přírodní zajímavosti a hlavně v něm není příliš mnoho turistů.

Navštívíme také město Rakovski u Plovdivu, které 6. května navštívil také papež František. Je to místo spojené s utrpením katolické komunity v době komunistické totality.

ŽDÁRI 13. srpna, kostel svatého Prokopa

Pout' Nového Jeruzaléma

Pout' společenství Nový Jeruzalém se uskuteční v úterý 13. srpna 2019 v 18:00 hodin v kostele sv. Prokopa.

ŽDÁRI II 15. a 18. srpna, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Farní pout' Nanebevzetí Panny Marie

Nanebevzetí Panny Marie jsou zasvěceny všechny kostely cisterciáků. Její slavnost je hlavní poutí klášterské farnosti.

ŽDÁRI 10. – 16. srpna, Stařeč

Letní tábor farnosti svatého Prokopa

Letní tábor farnosti svatého Prokopa letos proběhne v obci Stařeč. Přihlášky a podrobnější informace najdete v kostele sv. Prokopa a na webových stránkách farnosti.

ŽDÁRI II 18. – 23. srpna, Sárospatak – Košice

Farní pěší pout' – poutní cesta svaté Alžběty a košických mučedníků

Na letošní pěší pout' nás zavedly dva důvody: Nejmladší poutní cesta v Evropě spojuje dvě místa, kde se podle tradice měla narodit sv. Alžběta Uherská, sestřenice svaté Anežky České: slovenské Košice a maďarský Blatný Potok.

A pak je to právě 300 let od umučení svatých košických mučedníků, jejichž ostatky jsme si vloni na podzim vyzvedli v bratislavské katedrále. Svatý Marek Crisini, původem z chorvatského Záhřebu, svatý Štěpán Pongracz z transylvánského šlechtického rodu a svatý Melichar Grodziecki ze slezského Těšína se během košického pronásledování katolíků na podzim roku 1619 odmítli zřít víry a položili za ni svůj život.

Čeká nás 15 až 18 km denně, mše svatě, modlitba, duchovní četba i hry pro děti.

ŽDÁR II *Sobota 31. srpna, bazilika Nanebevzetí Panny Marie*

16. diecézní pouť rodin

Po pěším putování v loňském roce se letos opět vrací tradičnější pojetí diecézní pouti rodin zahájené mší svatou s programem pro celou rodinu.

ŽDÁR II *6. a 7. září, bazilika Nanebevzetí Panny Marie a Zelená hora*
Klášterní noc: Pocta Zelené hoře

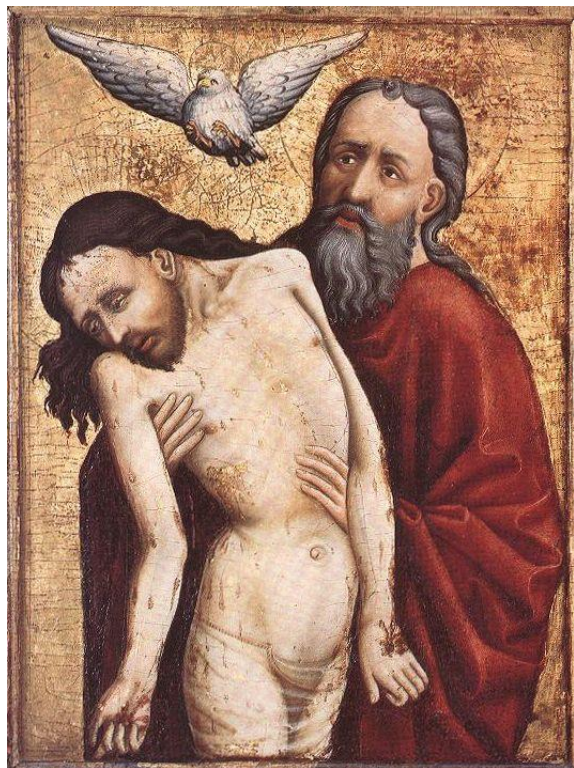
Santiniho barokní slavnosti opět zahájí retrokavárna na žďárském náměstí v pátek 6. září, doplněná o oslavy zápisu Zelené hory do seznamu UNESCO před 25 lety.

V sobotu 7. září proběhne konference s odborníky na dílo Jana Blažeje Santiniho-Aichla, koncert sboru Animata, laserová produkce a komponovaný pořad na Zelené hoře.

ŽDÁR II *Od neděle 8. září, křížová chodba klášterní fary*

Seminář obnovy v Duchu svatém

Toužíš po hlubším vylití Ducha svatého? Seminář obnovy v Duchu svatém podle otce Sieverse je požehnaným dílem, které se rozšířilo do celého světa.

Jedná se o deset týdnů trvající cyklus, skládající se z deseti večerních setkání v malých skupinkách a každodenní modlitby s Písmem. Jeho cílem je vstup do osobního vztahu s Bohem, prohloubení života z Ducha svatého a objevení svých darů pro společenství církve.

Otec Sievers vzpomíná: „Tehdy se za velmi krásných okolností stalo, že jsem se tajně dostal do Východního Německa a měl jsem možnost vyučovat tam o zkušenosti s Duchem svatým prostřednictvím semináře. To vyučování bylo jen velmi krátké,

neměli jsme moc času. Byl tam tehdy také jeden kněz z Československa. Už jsem zapomněl jeho jméno, zapomněl jsem jeho tvář, ale vím, že přešel ve tři hodiny ráno přes hranici do Východního Německa a že jsme se za něj modlili, než odjížděl zpátky. Ten člověk opravdu hořel. Řekl tehdy: „Tohle je to, co naši lidé potřebují, co potřebuje naše církev.“ Zase počkal, až byly tři hodiny, a pak se vracel zpátky přes hranici. Měl zjištěno, že tou dobou mu nejspíš nebudou prohlížet auto, chtěl provézt do země onu vzácnou věc, kterou přijal. Slíbil mi přeložit seminář do češtiny a očividně to také udělal. Myslím, že v Čechách a na Slovensku potom seminář zasáhl celou řadu lidí.“

Zahájení kurzu ve Žďáře nad Sázavou plánujeme na neděli 8. září, v den svátku Narození Panny Marie. Setkání všech účastníků bude v křížové chodbě v klášteře v 17:00 hodin.

ŽĎÁR I Čtvrtek 12. září, celý den, kostel svatého Prokopa

ŽĎÁR II Sobota 14. září, celý den, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Adorační den ve farnosti

Farnosti brněnské diecéze se celý rok střídají v nepřetržité adoraci a vzájemné modlitbě. Adorační den je spojen s modlitbou farnosti za kněžský seminář.

Ve farnosti svatého Prokopa: 8:00 mše svatá, celodenní výstav s tichou adorací, 17:30 společná adorace, svátostné požehnání a Te Deum, 18:00 mše svatá.

Ve farnosti Nanebevzetí Panny Marie: 8:00 mše svatá, celodenní výstav s tichou adorací (12:00-13:00 adorace přerušena svatebním obřadem), 18:00 svátostné požehnání.

ŽĎÁR I a II 2019-2022, Žďár nad Sázavou

Triletý vzdělávací kurz pro chrámové varhaníky

Kurz je určen pro stávající varhaníky, začínající varhaníky a pro ty, kteří se varhaníky chtějí stát. Podmínkou pro přijetí do kurzu je alespoň částečné ovládnutí klávesového nástroje (nejlépe klavíru, popř. akordeonu, keyboardu). Kurz skončí zkouškami, po jejich složení dostanou účastníci kvalifikační osvědčení kantora, které platí ve většině diecézí ČR. Zkušenosti ukazují, že kurz také přinese účastníkům povzbuzení v jejich službě a obohacení ze setkání s kolegy.

Zahájení kurzu bude v sobotu 5. října 2019 v 9:00 hodin v budově ZUŠ Františka Drdly ve Žďáru nad Sázavou. Výuka bude probíhat jednou za měsíc v sobotu od 9 do 13 hodin v těchto termínech: 9. 11., 7. 12., 4. 1. 2020, 1. 2., 7. 3., 4. 4., 2. 5. a 6. 6.

Na program bude: 1. Varhanní hra – technika hry, zásady doprovázení, základy improvizace. 2. Hudební teorie – hudební nauka, nauka o varhanách, dějiny katolické chrámové hudby, základy taktování a vedení sboru. 3. Liturgika – nauka o liturgii, zásady výběru a provádění písní, žalmů aj. při různých bohoslužbách. Přednášky z teoretických předmětů budou společné, varhanní hra v malých skupinkách u několika nástrojů pod vedením zkušených lektorů.

Žájemci se mohou přihlašovat u obou žďárských farářů.

Nový generální vikář brněnské diecéze

Brněnský diecézní biskup Vojtěch Cikrle jmenoval nového (od roku 1990 v pořadí třetího) generálního vikáře brněnské diecéze. V pondělí 4. února 2019 slavnostně uvede do tohoto úřadu svého pomocného biskupa Pavla Konzubla. Při této příležitosti jsme otci biskupovi Pavlovi položili pár otázek:

Před třemi lety jste se stal biskupem. Jak se liší Vaše pocity tehdy a nyní?

Podstatně. Je totiž nejen teologicky, ale i pocitově něco jiného přijmout biskupské svěcení a získat tak plnost svátosti kněžství, nebo dostat více práce a odpovědnosti. To první se týká spirituality a to druhé praktického úkolu v diecézi. Na druhou stranu ale obě skutečnosti většinou kráčí ruku v ruce. Když se Ježíš ptá Petra, zda ho miluje, a on souhlasně odpoví, tak vždy dostane nějaký úkol. A tak asi ne náhodou se v Direktoriu pro pastýřskou službu biskupů píše, že pomocný biskup je zpravidla jmenován generálním vikářem.

Co pro Vás znamená služba generálního vikáře brněnské diecéze?

Brněnskou diecézi mám rád a jsem zde doma. Proto bych chtěl, aby pro ni byla moje role generálního vikáře skutečnou službou. Bude to znít možná lacině, ale rád bych parafrázoval jeden reklamní slogan slovy: „Spokojený farář, náš cíl.“ Spokojenost je totiž nakažlivá a přenosná, takže pokud je spokojený farář, je šance, aby byli spokojeni i jeho farníci. Právě k tomu bych v této službě rád přispěl, a proto prosím i o modlitbu.

Jaké první konkrétní úkoly či kroky jste si stanovil?

Jsou to tři kroky. Nejprve bych se rád více seznámil s děkanáty diecéze, které ještě detailně neznám. Dále bych rád inicioval pastorační zmapování farností tak, aby byl jasnější obraz o jejich situaci a potřebách do budoucna a podle toho bylo možno učinit vhodné kroky. Do třetice bych se rád aktivně připojil k iniciativám otce biskupa Vojtěcha a podporoval pravidelné formy modliteb za naši diecézi.

Jste známý svým smyslem pro humor a často citujete svého oblíbeného spisovatele G. K. Chestertona. Napadá Vás i nyní nějaký jeho vhodný citát?

„Jestliže nás humor nepřiměje, abychom se pozastavili nad svou hloupostí, nekoná svou práci.“

Martina Jandlová

Noví mimořádní přísluhovatelé v našich farnostech

V uplynulých měsících několik mužů z našich farností absolvovalo kurz pro spolupracovníky ve farnosti. Tito muži byli pověřeni službou mimořádných přísluhovatelů, tzn. pomocí v případě nutnosti podávat svaté přijímání.

Ve farnosti sv. Prokopa proběhlo předání osvědčení o absolvování kurzu při mši svaté v 10:30 hodin na 4. neděli postní:
Petr Kvapil, Jiří Kamarád, Ing. Ondřej Šalanda, Lukáš Dvořák, DiS., Ing. Adam Svoboda, Ing. Jan Novák (viz foto výše).

Ve farnosti Nanebevzetí Panny Marie proběhlo předání osvědčení o absolvování kurzu při mši svaté v 9:00 hodin na 2. neděli postní:
Bc. Jiří Havlík, Mgr. Marek Novák, Ing. Petr Loučka, MUDr. Matouš Záleský, Jindřich Šlancar.

Sociální pracovnice Domácí hospicové péče: „Má práce není nic nemožného.“

Jsem sociální pracovnice. Dvě slova znějící obyčejně. Potkáváte je často, nejspíš ani netušíte, co vlastně dělají. Možná se vám vynoří otázka, zda je to skutečně potřebná práce. Možná se vám před očima promítne soudružka Olga Zubatá z filmu Kolja, která jako vichřice vpadla do křehkého příběhu. Možná vám tato dvě slova připadají moc neosobní. Možná máte další svá „možná“ ...

Občas se setkávám s lidmi, kteří na práci sociálního pracovníka koukají skrze prsty, netušíce však, co skutečně tato práce obnáší. Je to práce, která vyžaduje vzdělání definované zákonem, ale zejména osobnostní předpoklady, které predisponují k citlivému vnímání člověka, který se nachází v životní situaci, s níž nikdo nepočítal. V případě oboru, ve kterém pracuji, tedy hospicové péče, jsou znásobeny všechny nepřízně, ať už je řeč o nemoci, vztazích v konkrétní rodině, finanční zátěži či psychické nepohodě, kterou je rodina zasažena.

Zajímá vás, co je mou pracovní náplní sociálního pracovníka v Domácí hospicové péči? Středem mé pozornosti je přirozeně člověk, který potřebuje pomoci se zajištěním péče lékařů (našich „hospicových“ lékařů, kteří si umí poradit s bolestí, nechutenstvím, nespavostí a tím, co nemoc přináší). Člověk, který ještě před nedávnem pracoval, chodil po svém domě po svých, mohl se sám obléci, umýt, najíst, ale náhle je všechno jinak... Jindy je tím člověkem dědeček nebo babička, kteří už tyto schopnosti dlouho nemají, už dlouho o ně pečuje rodina, ale teď se jejich život blíží rychleji k závěru. Člověk, který potřebuje, aby byla zajištěna péče o tělo i o duši (v našem týmu máme duchovního i psychologa). Člověk, jehož nemoc zatíží také finančně, potřebuje zaplatit léky, zdravotnické pomůcky, pomoc nějaké sociální služby. Ta může být umožněna příspěvkem na péči, který můžeme pomoci zařídit.

Být sociálním pracovníkem znamená nejen organizační a administrativní práci, ale i tu terénní, kdy stojíte nad lůžkem nemocného, umýváte mu rozbolavělé tělo, snažíte se porozumět občasně nesrozumitelnosti jeho slov, která je ještě schopen říci, nasloucháte manželce nemocného, která o něj pečuje už dlouho, je vyčerpaná, ale chce pečovat s láskou dál. Dáváte čas a prostor, aby mohla vyslovit vše, co ji trápí, nebo jí nabídnout kapesník nebo své rameno k vyplakání se.

Být člověkem pracujícím v sociálních službách znamená, že nezbohatnete finančně, ale budete obohaceni jinak. Musíte citlivě vnímat, chápat, pozorně naslouchat, umět číst mezi řádky slov, umět mlčet, citlivě se dotýkat, tedy nic nemožného, přesto to není práce pro každého. K mé práci jsem byla „zaváta“ spleťtými cestami. Přes všechno, co těžkého mi přináší, přes množství bolestných příběhů, kterým jsem měla možnost být svědkem, dělám svoji práci ráda, jsem tu pro lidi, kteří potřebují, abych je vnímala, chápala, pozorně jim naslouchala, četla mezi řádky, mlčela s nimi, citlivě se jich dotýkala. Tedy nic nemožného.

Bc. Gabriela Zítková, sociální pracovnice Domácí hospicové péče

Kontakt: Oblastní charita Žďár nad Sázavou - Domácí hospicová péče, Horní 28, 591 01 Žďár nad Sázavou Mob.: 739 389 244, e-mail: dhp@zdar.charita.cz; www.zdar.charita.cz, fb: @ochz

Nový skautský oddíl ve Žďáře!

Vážení přátelé, dá-li Pán Bůh, rádi bychom od září 2019 zahájili činnost **nového katolického skautského oddílu ve Žďáře nad Sázavou**.

Zveme děti z obou žďárských farností, chlapce i dívky školního věku (včetně těch, které nastoupí v září do 1. třídy), které mají zájem o skautskou činnost, aby se k nám přidaly.

Zatím nás není mnoho ani ve vedení, rádi bychom tedy mezi sebe pozvali i ty z Vás, kteří máte zájem o aktivní skautskou činnost a zejména o pomoc při vedení oddílu a výchovu dětí. Bez dalších vedoucích totiž bude založení a další činnost oddílu velmi obtížná.

Co je pro nás skauting?

Skauting má i v naší zemi již více než stoletou tradici, na kterou bychom chtěli navázat. Skaut učí úctě k lidem, přírodě a Bohu, stojí na křesťanské tradici a zásadách a snaží se k nim vychovávat i své členy. Skauting je příležitost k setkání se s dalšími lidmi, sebezdokonalení, zážitkům, dobrodružství, novým poznatkům, přátelství, osobnostnímu a duchovnímu růstu. Tradičním prostředkem výchovy ve skautském hnutí byl vždy pobyt v přírodě, sebezapření, společná práce a zážitková pedagogika a na to všechno se chceme soustředit i my.

Proč katolický?

Všichni jsme křesťany a rádi bychom k tomu vedli i naše děti. Do činnosti oddílu tak bude patřit i modlitba, bohoslužby, budování duchovního rozměru osobnosti, ale třeba i setkávání se s dalšími skauty na poutích, duchovních seminářích apod. Aby se nám vše uvedené dařilo, bude ve vedení zapojen i „oddílový duchovní rádce“ – v našem případě otec Vladimír.

Jak si to představujeme v praxi?

Vše samozřejmě bude záležet na počtu členů i jejich věkovém složení, ale rádi bychom se pravidelně potkávali na družinových schůzkách

přímo ve Žďáře (jednou za týden či 14 dní), několikrát za rok vyráželi na víkendové výlety či vícedenní výpravy a každoročně pořádali letní tábor.

Kolik to bude stát?

Finanční náročnost by měla být pro děti v porovnání s jinými „kroužky“ poměrně malá, nicméně je třeba počítat s ročním příspěvkem na činnost Junáka v řádu stokorun, náklady na víkendové akce a tábory jako jsou cestovné, jídlo apod. Největší položku bude tvořit běžná turistická výbava, která však v počátku není nezbytná.

Chcete se přidat?

Projevit zájem či informovat se můžete na e-mailu, telefonicky či osobně u vedoucích ideálně v průběhu letošního jara. Oficiální přihlášky naleznete včas v obou farnostech.

Pro všechny zájemce bude uspořádán výlet **25. 5. 2019 – sraz v 14:00 u kostela sv. Prokopa.**

Na všechny z Vás a společné zážitky se těšíme!

Za budoucí vedení oddílu:

Matouš Záleský (tel. 728 567 042, mat.zalesky@gmail.com)

Michal Berger

Josef Tulis

Markéta Záleská

a oddílový duchovní rádce P. Šagi – Vladimír Záleský

*„Pokusme se zanechat tento svět
o trochu lepším,
než jaký byl, když jsme na něj
přišli.“*

**Robert Baden-Powell,
zakladatel skautingu**

Velikonoční různočtení: CESTOU DO EMAUZ

Jedním z nejsilnějších momentů, kdy Vzkříšený vlévá křesťanům živou naději, je příběh učedníků jdoucích do Emauz (Lk 24). Ovšem než se tak stane, odehraje se mezi nimi jeden z nejparadoxnějších rozhovorů, jenž nám evangelia zaznamenala. Tak jako všichni v Jeruzalémě, i oni dva si pořád mezi sebou přesypají nedávné události. Chybí jim však klíč, aby mohli porozumět. Asi se navzájem ani moc nepovzbuzují, spíš naopak; sdílením svých depresivních zážitků a pochybností stále více zabředají do beznaděje. Ostatně tohle dobře známe: některý způsob sdílení s přáteli nijak nepozvedá, jen ještě více obtěžkává a prohlubuje v zúčastněných pocit bezvýchodnosti. Přátelé si pouze vymění a posílí důvody své deprese.

Když se k nim přidá Ježíš s otázkou, o čem to tak zaujatě rozmlouvají, zůstanou stát „plni zármutku“, jak říká Písmo. Zdá se, že prožité události neponechávají naději žádný prostor. Ježíše nepoznají, proto na něj Kleofáš vyhrkne s jistou dávkou rozmrzelosti: „Ty jsi snad jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“ Jaký paradox!

Výtka je adresována tomu jedinému, kdo doopravdy ví, co se tam stalo. Všichni ostatní, kteří události probírají, je znají jen z vyprávění. Ano, hrstka věrných doprovodila Ježíše až na Kalvárii a setrvala s ním až do posledního vydechnutí; těch se jistě jeho utrpení dotklo nejhrouběji. Ale jediný, kdo na tom kříži skutečně visel, byl přece on sám.

Přesto si trpělivě vyslechne jejich verzi příběhu – vlastní odsouzení, mučení a ukřížování z perspektivy dálkových pozorovatelů. Potom jim začne vyprávět sám, co o něm předpověděli proroci. Ani tehdy jim ještě nedocvakne, kam svou katechezí míří. Až při lámání chleba jako by jim spadly šupiny z očí: je to Pán! V tu chvíli však zmizel jejich zrakům.

Setkání se Vzkříšeným ale úplně mění jejich chápání událostí, i retrospektivně. Už nemohou říkat v minulém čase: „My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele.“ (Lk 24,21) Doufali totiž správně, když všechno vsadili na Krista. A jestliže on vstal z mrtvých, mohou doufat i nadále, protože tato naděje je nezklame.

S oživenou nadějí musí automaticky změnit i směr své cesty. Opouštějí cestu útěku z reality, útěku z nesnází a vracejí se do Jeruzaléma, k ostatním učedníkům. Jaké je jejich překvapení, když zjistí, že nejsou jediní, komu se Vzkříšený ukázal!

Kateřina Lachmanová, z knihy Kotva naděje

Zůstávej na své cestě

Lidé vyrážejí vzhůru po některé z cest a rádi po ní jdou, dokud je pěšina vede zeleným údolím. Když však začne stoupat, leknou se. Ubývá kolem nich květin, přibývá kamení a vzduch řídne. Mnohé pak svádí myšlenka, zda se vlastně nevydali špatným směrem. A pokud se prstenem zavázali, že půjdou s někým druhým, začnou váhat: „Možná to není tak správný společník k cestě.“ Lákají je vůně z údolí, vzpomínka na krajinu tam tehdy. Nejedni pak neodolá. Sestoupí dolů – zkusí to jinudy, s někým jiným. A když zas dojde k místům, kde začínají skály, vrátí se do nížiny. Někdy i mnohokrát znova.

Ale takový člověk nikdy nevystoupí na horu! Nepozná svět z výšky, nikdy nezahlédne, co je na druhé straně! Mnozí z nich umírají v údolí, jen pár kroků, od míst, kde je jako mladé touha volala k cestě. Nížiny už jim

nevoní – vždyť každému nakonec zhořknou. Ale k výškám nenašli odvahu a stálost.

Apoštol Petr nehledal povolání – chytil ryby a spravoval sítě. Ani převať Panna nepátrala po tom, jak se stát Bohorodičkou. Modlila se, pracovala, a obojím čekala na oslovení. Modlitba a práce jsou dva skutečné způsoby vidění, dvě tváře čekání na Hospodinovo slovo. Snění není nic. Říkáš tomu hledání, ale jen bloudíš v neskutečnu. Představivost tě vede až na kraj světa, a zatím ses nehnul z místa, neudělal ani krok ke svatosti. Jediným okopaným záhonem, jediným *Otče náš* bys vykonal víc. Nenajdeš nic, dokud nepřestaneš utíkat z přítomnosti. Jenom v ní se můžeš s Bohem setkat. Nevolá ty, kdo se toulají srdcem po včerejších, zítřcích a krajinách za obzorem, ale ty, kdo s otevřeným srdcem vytrvají u svých sítí. Ne ty, kdo si představují, že by mohli být, ale ty, kdo jednájí a jsou.

Štěpán Smolen, z knihy Bud', kde jsi

Lámal a rozdával jim

Představme si tu scénu: cestou se ubírají dva zklamaní a zarmoucení muži v přesvědčení, že za sebou nechávají hořkost jedné epizody se špatným koncem. Před oněmi Velikonocemi byli plni nadšení, přesvědčení, že ony dny budou v jejich očekáváních i pro naději veškerého lidu rozhodující. Zdálo se, že Ježíš, kterému svěřili své životy, konečně stanul před rozhodující bitvou. Nyní, po dlouhém období příprav a skrytosti, měl vyjevit svoji moc. Toto očekávali, a nestalo se tak.

Oba poutníci chovali pouze lidské naděje, které jsou nyní rozbity na padrť. Kříž vztyčený na Kalvárii byl nevymluvnějším znamením porážky, která nebyla v jejich prognózách. Pokud by onen Ježíš opravdu byl podle Božího srdce, museli dojít k závěru, že Bůh je bezmocný, vydán na pospas rukám násilníků a neschopen odporovat zlu.

Onoho nedělního rána tak tito dva učedníci opouštějí Jeruzalém. Ještě mají před očima pašijové události a Ježíšovu smrt, a v duši se s těmito událostmi úmorně potýkají během povinného sobotního odpočinku. Slavnost Paschy, která měla dát zaznít zpěvu osvobození, se proměnila v nejbolestnější den jejich života. Opouštějí Jeruzalém, aby šli jinam, do poklidné vesničky. Působí dojmem lidí, kteří mají v úmyslu zbavit se palčivých vzpomínek. Sklíčení se tedy vydávají na cestu.

Setkání Ježíše s oněmi dvěma učedníky vypadá zcela náhodně; jako mnohá podobná setkání, ke kterým v životě dochází. Oba učedníci jdou pohroužení do svých myšlenek a kdosi neznámý se k nim připojí. Je to Ježíš, ale jejich oči nejsou s to Jej rozpoznat. Ježíš tedy zahajuje svou „terapii naděje“. Kdo ji dává? Ježíš.

Nejprve se ptá a naslouchá: náš Bůh není vtíravý. I když zná důvod jejich zklamání, dává jim čas, aby mohli hluboce zpytovat onu hořkost, která je spoutávala. Vyplyne odtud vyznání, které je refrémem lidského života: „My jsme však doufali... doufali jsme, ale...“ (v.21). Kolik zármutku, kolik nezdarů a ztroskotání se vyskytuje v životě každého člověka!

Ježíš k nim promlouvá především skrze Písma. Kdo bere do rukou tuto Boží knihu, nesetká se s příběhy snadného hrdinství a oslnivě podmanivých tažení. Pravá naděje není nikdy laciná, vždycky vede skrze porážky. Kdo netrpí, asi naději ani nemá. Bůh si nelibuje v tom, aby byl milován jako nějaký vojevůdce, který svůj lid táhne k vítězství a přitom utápí v krvi svoje nepřátele. Náš Bůh je nepatrným světlem, které září za chladného a větrného dne, a třebaže se Jeho přítomnost na tomto světě zdá křehkou, Bůh si zvolil místo, kterým všichni opovrhujeme.

Ježíš pak opakuje před oběma učedníky kardinální gesto každé eucharistie: vezme chléb, požehná, láme a dává. Nevyjadřuje snad tato řada gest celý Ježíšův úděl? A není snad každá eucharistie také znamením toho, čím má být církev? Ježíš nás bere, žehná, „láme“ náš život – protože láska neexistuje bez oběti – a podává druhým.

Ježíšovo setkání s dvěma emauzskými učedníky je náhlé. Obsahuje však celý úděl církve. Sděluje nám, že křesťanské společenství není

uzavřeno v opevněné tvrzi, ale ubírá se tím nejvíce vitálním prostředím, kterým je cesta. Na ní potkává lidi s jejich nadějemi a zklamáními, někdy zdrcujícími. Církev naslouchá příběhům všech, jak vystupují ze schránek svědomí, aby pak podávala Slovo života a dosvědčovala lásku věrnou až do konce. A tehdy se srdce lidí opět rozhoří nadějí.

Všichni jsme ve svém životě měli těžké a temné chvíle, kdy jsme šli sklíčení, zahloubáni, bez vyhlídek a před námi byla jenom zeď. Ježíš je vždycky vedle nás, aby nám dodal naději, rozehřál naše srdce a řekl: „Jdi dál, jsem s tebou, jdi dál.“ V tom spočívá celé tajemství cesty do Emauz, že totiž i skrze zdánlivá protivenství jsme nadále milováni a Bůh nás nikdy nepřestává mít rád. Bůh vždycky kráčí s námi, vždycky, i v těch nejbolestnějších chvílích, v těch nejošklivějších chvílích i ve chvílích porážky – Pán je tam. A toto je naše naděje. V této naději jdeme vpřed. Vždyť On je vedle nás a jde s námi vždycky!

Papež František

Což nám srdce nehořelo?

A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě. Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi.“ Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb. Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich.

Lukáš 24, 33-36

Manželství ve stáří

Jde se dostat od chladnouchého „prázdného hnízda“ k „příbytku pozorné a něžné lásky“ ve starším věku? O čem vlastně je slibná, šalebná, ale kritická čtvrtá dekáda trvání manželství? Kdy a jak se na manželství ve stáří připravit?

Nedávná minulost

Oslavě u příležitosti 25 let od svatebního dne se dříve říkalo stříbrná svatba. V některých, spíše venkovských oblastech bývalo zvykem, že se buď částečně, ale někdy i ve všech podrobnostech, svatební obřad opakoval za přítomnosti mnoha pozvaných. Oslavovaní manželé byli obdivováni za vybudování krásné rodiny a dospělé děti byly před tolika lidmi na své rodiče hrdí. Zaznělo vždy mnoho díky, obdivu i gratulací. A především přání klidného a dlouhého stáří v dobrém zdraví a spokojenosti.

Ve skutečnosti se právě tato přání až zas tak často nevyplnila. Pravděpodobnost dožití se třeba pětadesáti byla v nedávné minulosti ještě vysoká pro ženy, muži v manuálních povoláních toto životní jubileum s jistotou očekávat moc nemohli. Zlatá svatba, tedy padesát let trvání manželství, byla široko daleko obdivovanou výjimkou a její protagonisté, stařečci vlastně nad hrobem budili nejen úctu, ale také neskrývaný soucit.

Reálná současnost

Doba se změnila a oslava padesáti let manželství nepřestala být výjimkou, ale z jiných důvodů. Jak prvá, tak zvláště druhá manželství se uzavírají v podstatně vyšším věku a slaví se méně, i když by příležitost občas byla. Dnešní čerství pětasedmdesátníci, i když jich ve společnosti podstatně přibylo, nad svým věkem přes všechny sociální výhody moc nejasají. Jako by nebyl důvod. Dobře už bylo. Obdiv okolí se nekoná, děti ani vnuci nemají čas, profesionální pomoc jen hraje zájem o člověka. Osamělost drtí, i když jsme na ni dva.

Co je jinak? Nejsme jako společnost nějak studenější? A musí „to“ tak být?

Dnešní zdroje sociální opory, přízně a lásky okolí, se individualizovaly a jsou tedy také na individuální výkony a charakteristiky vázány. Obdivovaný a vyhledávaný je člověk, který „něco dokázal“, nebo který je stále v některých ohledech a věcech dobrý. Tento statut „zajímavého a vyhledávaného člověka“ je však stále více ohrožován stoupajícím věkem, proti čemuž není

obrana. Důvody, proč jsem byl/a obdivován/a a vyhledáván/a se s věkem nad sedmdesát let pomalu, ale nezadržitelně ztrácejí.

Existuje proti této potměšilé vizi dlouhého, ale osamělého stáří nějaká obrana? Někde se daří, že i starší prarodič zůstává reálným členem širší rodiny a zdraví mu ještě dovoluje být v něčem užitečný, respektovaný a milovaný.

Senioři manželé, však jsou dnes odkázáni na vlastní domácnost, ve které mohou spoléhat na různé formy pomoci, i na přízeň rodiny, ale za zavírajícími se dveřmi je častěji, přes všechny stroje na zábavu, ticho, bezradno a smutno. Je pro takovéto dva staříky dostupná nějaká jejich vlastní obrana, nejen nezištná charita druhých?

Výjimečná současnost

Záblesk naděje se občas nečekaně ale reálně potká! Najednou v šedém davu vidíme dvě příjemné tváře, které rozdávají štěstí tím, jak se k sobě mají, jak si pomáhají, jak se respektují a vzájemně o sebe pečují. Jsou spolu rádi, baví je to! Hned musíme podotknout: vždyť i pro ně platilo, že potřebná sociální opora, účinnost lásky okolí s věkem klesá!

V čem ta jejich krása vlastně spočívá? Copak se jich „to“ netýkalo? Nebo si „to“ opatřili nějakou zvláštní svépomocí? A je snad na „to“ také fungující návod?

Ano, je.

Je možné jej probudit k životu prakticky jen pochopením důležitosti předcházející čtvrté dekády trvání dnešního manželství. A teď přijde to hlavní: Čtvrtá dekáda totiž nezačíná úderem příslušného roku, ona se do manželství postupně vsouvá a nabývá na významu, pokud je dobře pochopena, očekávána a využita!

Pokud lidé zakládají manželství a rodinu jako mladí, tedy například krátce po třicátém roku věku, dospívají jejich děti brzo po jejich padesátce. V té době se většinou ještě nestávají prarodiči a v podstatě vrcholí jejich profesionální a společenská úspěšnost, která může přinášet ještě více let uspokojení a podvědomý pocit odkladu deficitního stárnutí.

Muži se v této době často orientují na různé rekreační sportovní aktivity, ženy také, ale častěji to doplňují kulturními a společenskými zájmy ve smyslu prohlubování nebo i navazování nových přátelských vztahů. Dospělé děti se vzdalují a uvedené nové orientace otců a matek dostávají k dispozici velký časový prostor, který však bývá jen méně využíván ke společným manželským aktivitám., Nastává a trvá období velkých možností, nezřídka i naplnění životních snů, bohužel i období častějších manželských rozchodů, kdy už se manželé jakoby navzájem nepotřebují.

Nepočítáme-li v tomto věku opět častější a mnohdy dramatické nevěry, které život spíš ochuzují, než obohacují, nenápadně vstupuje do života jeden nepříznávaný a většinou úspěšně potlačovaný faktor. Je to tichý strach ze stárí. Zvláště ti, kteří úspěšně využívají různých tělesných a stravovacích procedur k udržení dobré tělesné zdatnosti zažívají najednou občas nepříjemné překvapení, že se věkem dané omezení, třeba jen lehkým t'uknutím, přihlásilo o slovo. A nešlo ho umlčet. Bylo správné ho umlčet? Nebo to byl důležitý nový signál?

Manželství, která se dočkala čtvrté dekády svého trvání, bývají již o poznání stabilnější než ta o deset let mladší. S přibývajícím věkem jistě klesá i odvaha k riskantní změně životního partnera. Vždyť sedmdesátka je na dohled a pak už to půjde s každým potěšením špatně! Při tom to může trvat ještě dlouho! Ale co s tím strachem ze stárí?

Ale opět se o kousek vraťme; zdá se, že někteří vypadají dobře i o řadu let později. Nějak si jako manželé a zároveň jako velcí přátelé více rozumí. Vypadají spokojeně, možná jsou i šťastní. Na otázku „jak to dělají“ by nám odpověděli, kvůli rozpakům, asi hodně neurčitě. Jak „to“ tedy dělají?

Nadějná budoucnost

Kdybychom mohli hovořit trochu déle, zachytili bychom jakési šťastné momenty, že se jim už někdy před několika lety podařilo se tu a tam na něčem znova a dobře domluvit. Našli postupně, jak být více spolu, i když v té době bylo ještě pro každého zvláště mnoho nejrůznějších lákadel. Najednou zachutnalo něčeho vlastního se vzdát a vidět radost druhého, kterou to způsobilo. Objevili, zpočátku neobratně a nešikovně, ale zato opakovaně, sladké chvílky jakéhosi nového porozumění. Byly to maličkosti, ale fungovaly. Začali se prostě spolu cítit dobře, pochvalovali si to, a chtěli to stále víc. Dokonce najednou slyšeli jeden od druhé dost pěknou poznámku nebo připomenutí milého starého zážitku.

A najednou „to“ přišlo: Najednou znělo nahlas miluji tě! Jsi pořád krásná/krásný... Jsem pořád rád/a, že jsem si Tě vzal/a...?! Začali oba prožívat skutečnou novou lásku.

Skutečná radost zvítězila nad z vnějšku nenápadně se vkrádající kňourající nespokojeností a skepsí. Zachránili se vlastními silami z pomalého tonutí v hlubině dlouhého věku. Naučili se pomáhat si i s tím stárnutím.

Začít včas

Právě v začátku té kritické čtvrté desetiletky jejich manželství, kdy ještě měli dost síly a dokázali ji po kouskách věnovat jeden druhému. Začaly se dokonce ohlašovat i častější návštěvy a neměly se hned k odchodu. Že by se jim u nich líbilo?

Pak už to přes všechny nové zádrhele vydrželo. Ona se ta jejich nová láska ukázala nejen jako příjemná, ale i silná!

A představte si, že tato pohádka není z televize, ta se kolem nás děje! Kéž by se dařila častěji!

Článek vznikl jako výstup kulatého stolu Stárneme doma projektu MPSV, Politika stárnutí na krajích. Autorem textu je PhDr. Josef Zeman.

Víte, kdo byl... MUDr. Zdeněk Hejl?

Pan doktor Zdeněk Hejl (1920-1999), rodák z Polné se po listopadu 1989 zasloužil o rozvoj kultury života a v roce 1992 založil Hnutí Pro život ČR.

Obhájce kultury života

Zdeněk Hejl se potkával se smrtí častěji než obyčejný lékař. Za války byl dvakrát vězněn gestapem a těsně po válce pracoval jako medik v Terezíně, kde pomáhal léčit tyfovou epidemii u vězňů. Postupně se vypracoval na předního českého odborníka na chronobiologii, kde dosáhl evropského věhlasu. Ostatně jeho jazykové znalosti (angličtina, němčina, francouzština) mu umožnily přednášet doma i v zahraničí. Kromě toho rozuměl i polštině, ruštině a italštině a ovládal latinu.

Doktor Hejl ale především neváhal už v dobách komunismu zdvihnout hlas na obranu nenarozených dětí. Psal, protestoval, hovořil, oslovoval ministerstva a žádal o zrušení nebo alespoň novelizaci potratového zákona. Byl vyšetřován STB a bylo mu vyhrožováno, „protože si dovoluje protestovat proti zákonu socialistického státu“. Nedal se zastrašit a dokázal, že i v podmínkách totalitního státu lze dosáhnout alespoň drobných změn.

Již v prosinci 1968 zaslal MUDr. Zdeněk Hejl na ministerstvo zdravotnictví dopis s požadavkem na zrušení, event. podstatnou revizi potratového zákona. Dopis tehdy podepsalo devadesát šest procent jihlavských lékařů. Byla ustavena komise pro revizi potratového zákona, doktor Hejl byl jmenován jejím členem v lednu 1969.

Ministerstvu zdravotnictví předložil v srpnu 1969 také svou práci „Legalizací potratů nelze bojovat proti potratům“. Měla vyjít tiskem, jenže nevyšla. Svědčí o tom úryvky dopisu, který zaslal panu doktorovi jeho přítel prof. Tošovský v listopadu 1969: „Milý Zdenku, zatím jsem s tvou prací neuspěl. Státní zdravotnické nakladatelství mi ji vrátilo s dopisem, že celý problém již řeší jiní autoři. Asi mysleli knihu, která vyšla v těchto dnech (Antikoncepce), která je ovšem psána v jiném duchu, i když ne v duchu dobrém a pravdivém. Ale nezdaru se nesmíme zaleknout. A tak promiň, že Ti zatím Tvou práci nevracím – poslal jsem exemplář na Hradčany, zda Otec biskup Dr. Tomášek by s celou záležitostí nemohl něco vykonat, protože jakési tiskařské možnosti mají...“

Jenže normalizace po sovětské okupaci postupovala rychle a práce zůstala samizdatem. Stejně jako dvě brožurky, které byly rozmnožovány pomocí cyklostylu, a skripta pro přednášky k mládeži. Doktor Hejl se ale nevzdával. Jako člen zmiňované komise ministerstva zdravotnictví se zasloužil o prorodinná opatření vlády, jejichž důsledkem byly silné populační ročníky v začátku sedmdesátých let.

Jihlavské začátky

Své postoje nikdy netajil. Několik let před „sametovou revolucí“ založil „pracovní skupinu pro život“ při ČSL. V tomto uskupení se za totality občas podařilo členy a příznivce, hlavně z řad věřících, pravdivě informovat. Dr. Hejl přednášel, informoval a vysvětloval otázky o životě, který začíná početím, o manželské a předmanželské čistotě, seznamoval s principy přirozené regulace početí.

Pak se objevily „Křesťanské obzory“, samizdat vydávaný moravským aktivním křesťanem Augustinem Navrátilem. Dr. Hejl do něj napsal článek na téma ochrany života a vyzval lidi dobré vůle, aby se přidali k těm, kdo chtějí chránit život od početí. Článek měl nebývalý ohlas, ale až do „sametu“ se stále pracovalo poloilegálně. Až v roce 1992 rozhodl dr. Zdeněk Hejl o registraci Hnutí Pro život Jihlava, ostatně dodnes má v tomto městě Hnutí Pro život ČR své oficiální sídlo.

Polistopadová doba umožnila pracovat po celé republice, ale i navázat kontakty se zahraničím. Doktor Hejl přednášel pro farnosti i školy, kam měl těsně po „sametu“ častěji přístup, byl pozván na Akademické týdny do Nového Města nad Metují, přednášel pro snoubence.

Neúnavný Zdeněk Hejl se stal zakládajícím členem Výboru na obranu rodičovských práv, který vznikl na obranu před povinnou sexuální „výchovou“ a pod jménem Aliance pro rodinu dodnes. Navázal a získal kontakty na osobnosti angažující se v ochraně života v Německu, Švýcarsku, USA, nebo třeba Chorvatsku. Ale snad nejvíce kontaktů měl MUDr. Hejl se slovenskými aktivisty pro život. Velmi si jich vážil a občas si postěžoval, že na Slovensku je větší počet lidí pro život, více špičkových odborníků v tomto oboru a větší podpora biskupů než u nás. Spolupracoval s každým, kdo měl zájem se učit, argumentovat a snažit se o změnu postojů lidí, kteří podléhali propagandě „svobodné volby“. Byla a je to stále těžká práce. Naráželo se na strach, nepochopení, relativismus a pohodlí lidí i politiků a především na nepřátelství nositelů kultury smrti. Tehdy stejně jako dnes.

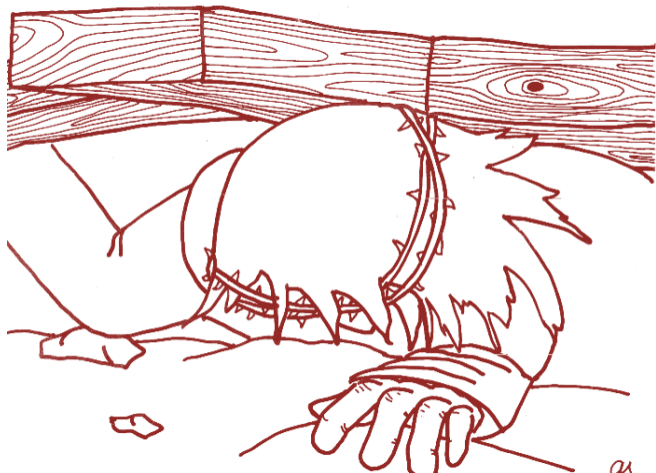
Naplňný život

Kolika lidem otevřel oči, to se asi nikdy nedovíme. Sám říkával, že hovoříme-li proti potratům a antikoncepci, nejméně poloviny posluchačů se nemile dotkneme. Asi tolik jich je těmito záležitostmi postiženo. Asi tolik jich nelibě nese sdělení, že dělají něco špatného. Nevíme, kolik dětí bylo zachráněno, když si rodiče vzpomněli na to, co slyšeli. Ale s radostí mohou sdělit, že několik dětí bylo zachráněno tím, že pan doktor rozmluvil mamince potrat. Byl rádcem a pomocníkem především v těžkých chvílích těm, kteří se na něj obraceli. Nebylo jich málo.

Co dodat k tomuto plodnému životu. MUDr. Hejl byl rovněž starostou jihlavské orelské jednoty, členem Výboru pro znovuoobnovení mariánského sloupu, který se zasloužil o převezení sochy Matky Boží z USA na Strahov. Zpíval v několika sborech a byl členem výboru křesťanské politické strany, kde neúnavně prosazoval mravní zásady. Především byl ale hluboce věřícím katolíkem, ctitelem papeže Jana Pavla II. Laskavý, ohleduplný, dokonalý gentleman. A velice skromný a nenápadný, přes všechny své ohromné znalosti. Pro mnohé byl inspirací k dobrému životu.

Sylva Bernardová, převzato z oběžníku Hnutí pro život

VELIKONOČNÍ OMALOVÁNKA PRO DĚTI

Po další namáhavé cestě Ježíš upadl potřetí. Byl jistě už velmi unavený, přesto se znovu zvedl, aby došel až do cíle své cesty.

Každému z nás se někdy něco nedaří, třeba stavba z kostek, učení něčeho nového nebo se naopak nemůžeme zbavit nějakého zlovyku. I v těchto chvílích je nám Ježíš nablízku a my se k němu můžeme obracet s prosbou o sílu a vytrvalost.

www.deti.vira.cz

TY SÁM MĚ VEĎ

Světlem otrásla tragická letecká havárie v Etiopii; Nový Zéland po útoku na mešity zakazuje útočné pušky, ničivé povodně v Indonésii si vyžádaly desítky obětí, při nehodě v tunelu zahynul člověk... Zprávy o tragických událostech doma i ve světě. Není dobré je vyhledávat, žít jimi svůj strach. Na druhou stranu Bůh nechce, abychom se zavřeli před světem. Jsme jeho součástí. To, co se děje, je i o nás a je určitým vzkazem pro nás: „Proberte se, kterýkoli den může být váš poslední.“

Tvůj čas a možnosti jsou omezené, neodkládej podstatné na zítřek. Nezapomeň si trochu hrát (život nejsou jen povinnosti), rozdělit se (vždyť tolik nepotřebuješ), říct:

Odpust'.

Děkuji.

Promiň.

Vezmi si.

Nechceš pomoci?

Jak se ti daří?

Nechceš se stavit?

Pojď s námi.

Jsi pro mě důležitý.

Jsi krásný.

Bůh nečeká naši dokonalost, zná naše limity. Pokud se mu dáme k dispozici, možná se na první pohled navenek hned nic nezmění. Ale naše prosba o Boží pomoc, touha žít podle evangelia, podle jeho lásky, to je již počátek procesu – Božího působení v našem životě. Bůh je nám se svou pomocí nablízku. A bude konat.

*Bože, dnes Tě chci znovu pozvat do svého života,
vyved' mě z mých zaběhnutých kolejí,
z pohodlí, uzavřenosti, sobectví, ze slabostí, ze strachu...
Pomoz mi změnit směr tam, kde je třeba, abych se vrátil/a.
Ty sám mě ved' od smrti k životu.*

FARNOST ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – I

Obvyklý pořad nedělních bohoslužeb: 7:30, 10:30 a 18:00

Bohoslužby v týdnu:

Úterý, čtvrtek, pátek a sobota v 18:00, středa a první pátek v 8:00

Návštěvy nemocných: První pátek v měsíci a dle potřeby

Duchovní správce: R.D. Mgr. Blažej Hejtmánek

Kontaktní adresa: Fara u svatého Prokopa, Tvrz 12,
591 01 Žďár nad Sázavou 1

Telefon: 566 625 943

Mobil: 728 370 027

E-mail: zdar-mesto@dieceze.cz

Web: www.prokopzr.cz

Kancelářské hodiny: Středa 10:00 – 12:00 a 14:00 – 18:00

FARNOST ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – II

Obvyklý pořad nedělní bohoslužby: Mše svatá vždy v 9:00

Mše svatá na Zelené hoře: Každou sobotu v 16:30 s nedělní platností

Bohoslužby v týdnu: Pondělí, středa, pátek v 17:15, čtvrtek v 17:00 adoro
race

Farář: R. D. Mgr. Vladimír Vojtěch Záleský

Kontaktní adresa a služby nemocným: Římskokatolický farní úřad,
Klášteř 2, 591 02 Žďár nad Sázavou 2

Telefon: 566 625 190

Mobil: 607 736 851

E-mail: zdar-klaster@dieceze.cz, zalesky@dieceze.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Návštěvy nemocných jsou každý první pátek v měsíci a na požádání. Pokud víte o někom, kdo je dlouhodobě nemocný nebo v nemocnici a přistupoval ke svátostem, informujte nás prosím o něm.

Zpravodaj žďárských farností, Velikonoce 2019: Redakční rada P. Blažej Hejtmánek, P. Vladimír Záleský. Redakční návrh připravil Zbyněk Vintro. Do zpravodaje přispěli texty farníci obou farností. Obrázky archiv farností a internet. Fotografie na titulní straně: Pavel Černý. Tisk Unipress. Pro interní potřebu vydávají obě žďárské farnosti. Návrhy článků pro vánoční číslo zpravodaje do 17. listopadu.

PŘEHLED POUTÍ V OBOU FARNOSTECH

Místo	Datum	Pout'	Mše svatá
Zelená hora	Út 8. 5.	Sv. Jan Nepomucký	10:30
	Čt 16. 5.		17:00
	So 18. 5.		11:00, 17:00
	Ne 19. 5.		6:00, 7:30, 9:00, 10:30, 14:30
Zelená hora	So 11. 5.	Pout' motorkářů (pietní vzpomínka)	10:00
Počátky	Ne 2. 6.	Navštívení Panny Marie	12:00
Stržanov	Ne 9. 6.	Sv. Antonín	15:00
Česká Mez - Babín	Ne 16. 6.	Nejsvětější Trojice	15:00
Dolní Hamry	Čt 5. 7.	Sv. Cyril a Metoděj	12:00
Žďár n. S. I	Ne 7. 7.	Sv. Prokop	7:30, 10:30, 18:00
Vysoké	So 13. 7.	Panna Maria Karmelská	12:00
Mělkovice	Ne 28. 7.	Sv. Anna	12:00
Cikháj	Ne 28. 7.	Sv. Anna	15:00
Žďár n. S. II - bazilika	Čt 15. 8.	Nanebevzetí Panny Marie	17:00
	Ne 18. 8.		9:00
Žďár II - bazilika	So 31. 8.	Diecézní pout' rodin	9:30 - 16:00
Polnička	Ne 1. 9.	Sv. Andělé strážní	11:00
Radonín	Ne 8. 9.	Narození Panny Marie	9:00
Hamry - Najdek	Ne 15. 9.	Panna Maria Bolestná	12:00
Světnov	So 28. 9.	Sv. Václav - dožínková pout' v bazilice	14:00
Světnov	Ne 29. 9.	Sv. Václav	14:00

Co se stalo s Ježíšem ?

Pašijová hra římskokatolických farností
ve Žďáře nad Sázavou o životě, smrti
a zmrtvýchvstání Ježíše Krista

Úterý 16. dubna 2019

ve 20.00 hodin
dětský areál na sídlišti Libušín
ve Žďáře nad Sázavou

